

Emlékeztek **Jére Zsolt** fotósra? Még [a főzőleckék során](#) segített nekünk többször, és [a villámkiállításáról is nézhattél már videót oldalunkon](#)

.

Sokan mondják rá, hogy olyan, mint egy hippi, ezért tenni is akart valami hippiset. **Elhatározta, egy sátorral, egy esőköpennyel és pár darab gönccel elindul egészen Franciaország Provence nevű vidékére**

. Hogy miért pont oda?

Egyszerű: kezdődik a szüret

, és Provence meg a vidék legnagyobb városa, Marseille, a legismertebb szőlőtermesztő és borkészítő vidékek egyike.

Mustár, kenyér legyen, a többi kialakul

Jére előzetesen egy utazási irodánál kötött egészségügyi biztosítást, ami körülbelül 30 lejébe került, és az **uniós országok mindenikében ellátták volna** ezzel, szerencsére nem volt rá szüksége.

Volt, amivel nem számolt

Másnap reggel kilenckor már letudta a reggelit Budapesten. Szlovénia, azon belül is Lendva volt a következő betervezett állomás, majd Olaszország. „Ott nem akkora divat a stoppolás, de **az lett volna a fő cél, hogy kiderüljön, meddig visznek el**” – mesélte a vállalkozó szellemű fotós.

„Nagykanizsa fele mentem, megnéztem az útvonalat. Mindenki mondta, hogy nem igazán fogok fuvart kapni az összekötő utakon, ugyanis a sofőrök, akik húsz kilométert vagy többet tesznek meg, az autópályát választják, mert gyorsabb. Kinéztem az autópálya előtti részt, ahol egy benzinkút is volt, és állítólag stoppolni is szoktak ott” – magyarázta Jére, aki kedden reggel el is indult Szlovénia felé. Hogy kijusson a benzinkútig, Feri segítségére is szükség volt, aki szintén egy utazó, éppen akkor érkezett haza stoppal a török tengerpartról barátnőjével, és már útba is igazította az udvarhelyi fiút.

Jere kamionos élete

Az ajánlatot nem is kellett fontolgatnia, mert ahogy kirakták, rögtön elkezdődött Zsolt kamionos élete. „Rá tíz percre megállt egy kamion és dudált, **mondtam neki, hogy Szlovéniába megyek, majd egészen Provence-ig, azt mondja, hogy elvisz egészen odáig**, mondom neki, szuper, menjünk” – lelkesedett Zsolti.

Ezt az éjszakát egy kamionos parkolóban töltötték, mert lejárt a sofőr vezetési ideje, aki egyébként szlovákiai magyar volt. Nagy szerencséje volt vele Zsoltinak, **a kamionban megkapta az emeletes ágy felső részét** is, újra társaságban és biztonságban érezhette magát.

Ide nem veszel last minute jegyet

Másnap már Olaszországba is megérkeztek, kisebb szlovéniai megállókkal, estére már Triestben pihenhettek. A kamionos Zsolti kérésére a szőlővidéken ment keresztül Olaszországon. Amíg a sofőr pihent, **hősünk a borvidéket járta, nézte, hogyan szüretelnek**, szóba is állt néhány gazdával. A tulajdonosok a városokban élnek, de egy mindent felügyelő gazda ott lakik a birtokon, ahol még úgy is rengeteg ember dolgozik, hogy gépiesítve van a szüret.

Jére tartott attól, hogy a menekültáradat miatt nem akarnak majd szóba állni vele, mégis nagyon barátságos volt mindenki.

„Mindenki azt mondta, hogy a francia határon a kamionok nem tudnak áthaladni, mert a francia határ a kamionok számára lezárva van. O, a vidék s a baguette de csodás

Zsolti és útitársa csütörtökön kelt át a francia határon, ahol terrorkészenlét volt, minden tele fegyveresekkel, sőt egy hatalmas baleset is történt éppen az átkelésükkor. Ódákat zengett Zsolt egy francia baguette-ről, amelynek sütődéjét a Lidl mellett találták. Kétszer annyiba került, mint a szomszéd nagyáruházban lévő, cserébe végignézhatték, hogyan sűtik meg. **Teljes élményt kaptak 3 euróért**

.

Egyszer csak a felvidéki sofőr odaszólt, hogy „húz a kamion, azt hiszem, elment egy kerekünk”. Kamionkerék-csere kipipálva.

Budapestig hozta el a kamion, a hátmaradt útszakasz azonban nem ment ilyen simán, legalább tíz autóval utazott hazáig. Kecskeméti egy kamionnal jött, aztán Szegedig hozták. Gyulán van egy jó barátja, akit meg akart látogatni, ezért a nagylaki határátkelő helyett Szarvas felé vette az irányt Zsolt, de senki nem állt meg, ezért több tíz kilométeres gyaloglás következett, majd két stoppal ért be Szarvasra.

Egyedül romantikázott

Jére a többi utazóról is csupa jót mesélt, akik sokat segítik egymást. Volt, hogy zenészekkel találkozott, akik az összegitározott pénzükből kelnek mindig útra. Nagyon meglepődött az utána érkező stopposok jófejségén, akik miután összemosolyogtak vele és köszöntek neki, **jóval a háta mögé telepedtek le.**

